

Bolyai Fekülamonye-
nek index rerum II.
LXXVII-VIII. lapok.
Kiskölesönörtelett
annak D. Rétly mód által
való kiad. alk. 1887.

BIBLIOTECA
TELEKI-BOLYAI

V
LXXIII

P. 457 linea 4 in definitione anguli generali post *et simul* omissum est *non in illo plano sitae*

Puncta latinis non germanicis literis sunt inconsequenter in aliquot locis denotatae exgr. pag. 45. 448 - - -

Summum vero est, quod error in erratis ipsis quoque sit.

Pag. LXXI linea 11 a calce pro $\beta = x$ lege $\beta = \mu x$

P. LXXVIII 3-tio plane in Scholio obscurum fit. (p. 188) traditum: nempe linea 4 post *utvis crescente* omissum est *descrescente*. Notandum autem est.

1-mo quod hoc pacto, utvis mutato integro n , eate- nus mutatum m fractum fieri possit; atque tum per $mtum x$ ut in seriebus $mtus$ terminus intelligendus esset; exgr. si m fiat $7:3$ significaret $mtum x$ septimum ($7:3n$).

2-do. Sed clarius simpliciusque est, variabilem abso- lutam x recta exprimendo, per x in $(a)x$ idest $(Ax - (Ax - x))$ intelligere quamvis abscissam, quae a 0 incipiendo in certa ipsius γ parte C (aut continua aut e certis aliquot continuis constante) terminatur; per x autem intelligere ipsum γ per integrum n divisum; si vero variabilis alia z quoque in expressione dicta adsit, certa positionis simultaneae condi- tione ab absoluta dependens, per z ibidem intelligatur va- lor variabilis huius cum dicto x simultaneum, idest quo ad fi- nem illius x gaudet; et si valor variabilis ejusdem ipsi $x - x$ respondens z dicitur, per z in tali expressione intelligatur $z - z$, quod manifesto incrementum variabilis dependentis dictae est, dum absoluta ex $x - x$ addito incremento x , fit x .

Sintque talia $(u)x$ et $(U)y$ ab n dependentia, ut pro quovis n et m (p. 184.) sit $(u)m_x = (U)m_x - (U)(m-1)x$.

Si jam pro quovis dicto x demonstretur quod sit $\frac{(u)x}{(a)x} \sim 1$,

adeoque pro quovis utvis magno N detur tale n (finitum om- nino) ut $(u)x - (a)x$ sit $< \frac{(a)x}{N}$; et ad cujusvis abscissae in C

terminatae finem erecta ordinata, exprimat n minimum il- li x satisfaciens; erit haec finita ex omni puncto ipsius C .

Quo pacto accipi recta potest, quamvis, ordinarum superans; adeoque n quovis dictorum majus.

Ex et tam $\gamma - \beta - C$ quam summarum A et U partes eidem appartenentes ~ 0 , dum $n \sim \infty$; (p. LXVII) dicta facile applicantur.

Potestque differentiale dici $(u)x$ ipsum sensu hoc, tali forma gaudens, aut ad talem (per 80.) reductum, ut in quo- vis ejus termino litera punctata sola, et in prima potentia sit: nempe per id priora intelligantur.

BIBLIOTECA
TELEKI-BOLYAI

B.F. 426/1

RECENSIO PER AUCTOREM IPSUM FACTA.

Horatii versus inveni posse videtur; nempe *Ubi pauca nitent, pluribus offendat maculis*: at quum has hucusque nonnisi auctor ostenderit, jus obrectandi quoque adhucdum ei soli competit, in posterum cuique manens, qui novas detexerit. Itaque etsi, sententia mere dictatoria reprobantes, ruinis altiores utcumque despexerint, conscia mens recti, non nitere sed tyronum evidentiam desiderantium vim tempusque ad ea quae niteant servare studens, haud probrose erubescat, imo quacumque macula quam detergere licebit, nova luce gaudeat: recensens novas monstraturus, facere non potest, quin indignetur, auctoremque reprehendat.

1-mo Cur tam diu versaverit, quid valeant humeri; donec quod jam pridem valuissent, denu ferre recusarint.

2-do Cur unicam vitam brevem fere per omnem musarum numerum (quasi polygamia) diviserit.

3-tio Cur si defuerit otium, langvens jam varilisque tamen distractus, adversis omnibus, quae tale opus desiderat, ita ediderit: ut saepe quasi per raptus, non amnis constantis naves ferentis, sed rivi, nunc falci viridem praebentis fundum mox de coelo exundantis instar, latus esse videatur.

Multa, donec virens vitae arbor resonat, spes musarum floret: sed fructus aut nullos relinquit, aut boreas carpit immaturos, ni terra coelumque faverint, desinentemque philomela in oliva cava vigilet ales Palladi sacra. Cum vero silvae calvae mutaeque frigorum crystallis efflorescunt, atque album in desertis sopitae naturae tegmen agitates venti planctum incipiunt: non aliud restat, quam brevi post tinnitum cedere scena, campanisque comitantibus domum redire.

Denique tamen eo quaestio redit: num ita etiam uti est, edidisse, aut prorsus omississe praestiterit? Recensens (ni fallatur) rem approbat: sed forma haud contentus, postulat, ut idem (praesertim in T. I.) per capita (juxta radicem, truncum, coronamque, pag. I. T. I. subdivisionibus etiam clare) distinctum, eaque de quibus postea agendum est, locis reservando propriis, correctius prodeat; quod jam utcumque edito hoc, ingenium conveniens otioque gaudens facilius praestare poterit; multa, rigorem claritatemque sectans, ex his quoque ample xurus, etsi invetorum signorum, uti Tom. II. in expl. sign. auctor ipse monet, non omnia retinuerit.

Errores animadversi sunt sequentes.

P. 448 linea 12 a calce post *sphaera* omissum est *duplex*.

P. 449. §. 6. linea 6. pro *puncti spatii* lege *puncti spatialis*.

B.F. 426/1^v